

ПРОТОКОЛ

№ 48

гр. Бургас, 13.03.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Галина Т. Канакиева
Петя Ив. Петрова Дакова

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова
и прокурора Й. Цв. Д. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от Галина Т. Канакиева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20232000600013 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

Съдебното заседание започва в 10.50 ч. поради разглеждане на ВНОХД № 272/2022 г.в същата зала.

Жалбоподателят подсъдим Г. Я. И., се явява лично и с упълномощените защитници адв. Б. П. от АК-Б. и адв. С. Д. от АК-Б..

За Апелативна прокуратура-Бургас се явява прокурор Д..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. П.: Да се даде хода на делото.

АДВ. Д.: Да се даде ход а делото.

ПОДСЪДИМИЯТ: Да се гледа делото.

Съдът намира, че няма процесуални пречки за разглеждане на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

Страните поотделно заявиха, че няма да правят отводи на състава на съда, прокурора и секретаря.

Съдът дава ход на съдебното следствие

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча други доказателства. Да се приключи съдебното следствие.

АДВ. П.: Представяме два трудови договора, единият от които с превод от немски език, в уверение на трудовата ангажираност на нашия подзащитен.

Други доказателства няма да соча.

АДВ. Д.: Няма да соча други доказателства.

Съдът, като изслуша становищата на страните и не намери служебна необходимост за събиране на допълнителни доказателства за изясняване на фактическата обстановка,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА приложените към делото доказателства, както и представените от адв. П. в настоящото съдебно заседание писмени доказателства.

ПРИКЛЮЧВА събирането им и съдебното следствие.

ДАВА ход на съдебните прения

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам жалбата за неоснователна. Съдебното производство пред първоинстанционния съд е протекло по общия ред, като в хода му не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е изяснил обстоятелствата по делото въз основа на относим и достатъчен доказателствен материал, като е достигнал до обосновани правните изводи, че подсъдимият е осъществил деянието посочено в обв.акт.

Първоинстанционният съд е отговорил в пълнота на всички направени от страна на защитата възражения и е изяснил в детайли фактическата обстановка, по която в случая не се спори.

Спорният момент е, дали подсъдимият е знаел, че банкнотите, с които е извършил плащанията, са неистински. Към обясненията на подсъдимия съдът е подходил с особено внимание поради техния двойствен характер като източник на данни и средство за защита. С право не са били кредитирани обясненията на подсъдимия в частта, че случайно се е срещнал със свид. Д.Г. и помолил същия, първо да му купи таблетки от една аптека, а после цигари, като парите щял да му върне на другия ден. Считам, че правилно това обяснение е прието като защитна теза предвид това, че подсъдимият е имал в себе си 5-6 лева – достатъчно да си купи цигари, което е видно от показанията на свидетелите на полицейската проверка. Нещо повече, от показанията на свид. Т.Ж., който е експлоатирал СРС спрямо свид. Г., е видно също така, че срещата между подсъдимия и Г. не е случайна, което пък от своя страна е мотивирало свид. Ж. и свид. Ц. да проследят двамата. В разпита си свид. Г. заявява, че когато е срещнал подсъдимия, в себе си е държал неистински банкноти с номинал 10 и 20 лева.

Считам отново, че с право съдът е кредитирал разпита на свид. Г.

дадени по ДП по реда на чл. 223 НПК предвид желанието на свидетеля па помогне на подсъдимия и с оглед обстоятелството, че същите се потвърждават и от показанията на свид. Ц., както и от представените от прокуратурата доказателства, че свид. Г. и свид. Х .Д. не са се срещали в затвора.

Несъмнено, подсъдимият е имал обективна възможност да констатира неистинността на банкнотите, тъй като същите съществено са се различавали от истински банкноти, както по хартията, така и по защитната лента и холограмата. Това знание се извежда и от начина, по който подсъдимият е подавал банкнотите – и в двата случая с гърба на горе, да не се вижда допълнително поставената холограма и леко закрити с ръка.

Относно така определеното наказание от първоинстанционния съд, считам същото за адекватно на обществената опасност на деянието и дееца, поради което, моля изцяло да потвърдите първоинстанционната присъда.

АДВ. П.: Изслушах становището на прокурора, обаче защитата има друго виждане по отношение законосъобразността и правилността на атакувания съдебен акт. Аз не съм писал въззивната жалба, но след като се запознах с материалите по делото и осемте протокола от съдебно заседание, които са се провели от първоинстанционния съд считам, че атакуваната присъда трябва да бъде отменена на процесуално основание.

Имаме съображения по отношение на възраженията за необоснованост, но колегата ще се спре на тях. Аз ще положа усилия да убедя съда, че на първоинстанционното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които, съобразени с ТР № 2/2002 г. и с разпоредбата на НПК, дават основание за връщане на делото на друг състав.

В този смисъл, поддържам въззивната жалба с две искания: първо, поради допуснатото съществено нарушение по чл. 348, ал. 1, т. 2, вр. чл. 348, ал. 3, т. 1 НПК, изразяващо се в ограничаване на правото на защита на подсъдимия, допуснато от проверявания съд във фазата по Глава XXIX НПК - подготвителни действия за разглеждане на делото в съдебно заседание, и по-конкретно - не е изпълнена, съобразно предвидената в закона разпоредба на чл. 247в НПК. Както посочих, това нарушение води до приложение на правомощията на въззивния съд по реда на чл. 334, т.1 НПК, вр. чл. 335, ал. 2 НПК, тъй като въззивният съд сам не може да отстрани посоченото нарушение.

На следващо място, видно от мотивите към присъдата е допуснато постановяването на съдебен акт в нарушение на императивната разпоредба на чл. 303, ал.1 НПК, тъй като правните изводи за виновността на подсъдимия почиват на предположения и едностранчиво тълкуване на фактите по делото. Това като алтернативно искане.

По искането за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав - в хода на съдебната фаза,

първоинстанционният съд е провел осем съдебни заседания. Едва на петото съдебно заседание, проведено на 07.04.2021 г. и на последващото - шесто съдебно заседание, проведено на 27.04.2021 г., подсъдимият е присъствал. При провеждането на следващите две съдебни заседания - на 20.05. на 23.06.2021 г., когато е произнесена присъдата, подсъдимият отново не е присъствал. Процесуалното нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 НПК, е допуснато от първоинстанционния съд на второто съдебно заседание по делото, проведено на 13.01.2021 г., когато съдът незаконосъобразно е приел, че фактите по делото удовлетворяват изискването по чл. 247в, ал. 1, предл. 2 НПК и е насрочил провеждането на разпоредително заседание в отсъствието на подсъдимия, което е проведено на 09.02.2021 г. на основание разпоредбата на чл. 269, ал. 3, т. 4 и забележките, букви „а” и „б” и „в” едновременно НПК, които са с взаимоизключващи се основания. Посочените нарушения са вследствие от предоверяването на казаното от тогавашния защитник на подсъдимия, че се е свързал с обвиняемия и го е уведомявал надлежно за проведеното съдебно заседание, само че обв.акт не е връчван. В кориците на делото няма доказателства, че обв.акт е връчван, а подсъдимият е научил за провеждане на съдебното следствие срещу него в окръжния съд, едва когато секретар Д. се е свързала с него на телефон, който завършва на 702 и го е уведомила, че се провежда съдебно дело срещу него, на което подсъдимият е заявил, че при първа възможност ще пристигне и това го е сторил.

Считам, че е нарушена разпоредбата на чл. 247в, ал. 3 НПК, защото в тази разпоредба е посочено, че на подсъдимия се връчва обв.акт и съобщение за провеждане на разпоредително заседание, от който момент започва да тече предвиденият в НПК седмодневен срок за възражения. Подсъдимият е бил лишен от тази възможност. На никакво основание съдът не е имал право да даде ход в отсъствие на подсъдимия прилагайки разпоредбата на чл. 269 НПК и то по трите взаимоизключващи се хипотези, при положение, че на него не му е връчван обв.акт, че той е напуснал пределите на страната още след привличането като обвиняем при първия разпит, материалите по ДП не са му предявявани и не му е връчен обв.акт за съдебното дело.

Определението на съда от 13.01.2021 г. няма характер на съобщение за насрочване на разпоредително заседание, тъй като в това съдебно заседание подсъдимият не е присъствал, поради което, това определение не може да замести връчването на съобщението за насрочване на разпоредително заседание по делото по смисъла на чл. 247в, ал. 1, предл. 2 от НПК, както неправилно е приел съда. Въз основа на допуснатото процесуално нарушение съдът е мултиплицирал същото, като на следващото съдебно заседание проведено на 09.02.2021 г., е приложил института по чл. 269, ал. 3, т. 4, букви „а” , „б” и „в” от НПК. По натам, тези процесуални нарушения се мултиплицират, защото, когато се явява подсъдимият, съдът не е отменил определението за разглеждане на делото по реда на чл. 269 НПК, а е дал ход в присъствието му, все едно, че е в отсъствие.

Това за мен е много сериозно процесуално нарушение, което е

неотстранимо от въззивния съд и във всички случаи налага връщане на делото на първоинстанционния съд от фазата на разпоредителното заседание, да бъде проведено ново, в присъствие на подсъдимия, който си е тук в страната. По отношение на алтернативното искане, колегата ще изложи накратко някакви съображения.

Само аз, не мога да се въздържа да не коментирам заключението на вещо лице Д., което въвежда някакви несъществуващи правила, банкнотата да се дава само от към лицето, защото на гърба нямало номинал. И от двете страни има номинал, няма как на гърба да няма номинал.

Представям писмена защита, която моля да имате предвид.

АДВ. Д.: Уважаеми апелативни съдии, ще наблегна на някои събрани доказателства в хода на досъдебното и съдебното следствие, поради което, моля да измените присъдата на Бургаски окръжен съд и постановите друга, с която признаете подсъдимия за невинен. Както казах, от всички събрани доказателства и в хода на ДП и в съдебно заседание, единствено може да се направи обоснован правен извод, че подзащитният ни не е извършител на престъпление по чл. 244, ал.1 НК.

Ще започна с показанията на лицето Д.Г., който в това производство е свидетел, който заявява, че е нямал уговорка с Г., не му е казвал, че се занимава с фалшиви парични знаци, това е от съдебно заседание от 27.04.2021 г. и където изрично заявява, че: “дадох показания срещу Г., защото ми казаха, че той ме е издал на полицията, че произвеждам такива парични знаци“. В разпита си пред съдия, същият заявява, че двамата са знаели и двамата са тръгнали да разпространяват тези знаци и тук ми е питането, ако Г. И. е извършител по това дело, какво качество има свидетелят по това дело Д.Г. - не трябва ли и той да е помагач. Той е заловен четири дни след този случай, но там е само за фалшифициране на парични знаци, т.к. те са били в него. Той подробно е дал показания как ги е държал тези пари в яке с ластик, отгоре яка, сваля двете якета. Буди недоумение още действията на разследващите органи и прокуратурата, какво е качеството на това лице. Разпитани са много полицейски служители, включително свидетелят Н. С.. Той казва, че след като са изгледали записа са видели, че Г. И. е изключително спокоен. Такова му е поведението и държанието даже по време на задържането. Разпитан е свид. К., който заявява, че имало СРС срещу Д.Г., като в този момент не са познавали Г. И.. Тези СРС не са приложени, няма ги като доказателства в това ДП. Ще коментирам и показанията на подзащитния ми на 27.04.2021 г., от които е видно, че същият вижда Д.Г. да върви в посока автогара „З.“. Тогава звъни на разследващия орган, но тъй като го е било страх казва „изпратете лек автомобил, видях Д.Г.“. Спира го, пият кафе, когато идват полиция и го призовават да даде показания. От тук може да се направи извод за процесуалното поведение на подсъдимия в цялото производство и както каза колегата П., единственото доказателство, на което е осъден от първоинстанционния съд е, че видите ли, трябвало да разбере, че

тези парични знаци са фалшиви. Ами двете служителки на аптеката и на магазина за цигари - К., ако толкова е видно и с обикновено око, може по най-бързия начин да се убеди, че са фалшиви, те как не ги видяха, че са фалшиви и да сигнализират.

По делото няма никакви събрани информации, от които да е видно, че подзащитният ми е знаел, че в този ден и тези две банкноти от 10 лева, с които е купил блистер хапчета и цигари, са били фалшиви. Дадени са подробни показания от свид.Д.Г., от които е видно, коя е причината, той да си измени първоначалните показания и пред съда да каже, че той е знаел, т.к. е имал личностна неприязън спрямо нашия подзащитен.

Предвид всичко казано, моля да го признаете за невинен.

СЪДЪТ ДАВА ПРАВО НА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯ Г. Я..

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯ: Не съм получавал призовка. Аз бях в А., там работя като ***. Като се прибрах, на летището, на границата ми дадох призовка да отида при П. в Първо РУП. Като отидох ми казаха, че не мога да напусна страната, защото свидетеля Д.Г. го няма. След 2-3 дена го видях случайно на „Т.“, обадих се на П. и й казах, да прати полицейска кола, че Д.Г. е пред мен. Тя ми каза да го настигна и поиска да говори с него. Тя каза на другия ден в 10 часа да отидем при нея. Аз като отидох в 10 часа, той беше там. Дадохме показанията и П. ми каза че мога да пътувам за чужбина да работя. Мисля, че след два дена аз заминах за А.. После никой не ме потърси, оставих си телефонен номер и тя каза, че ще ми се обади, ако има нещо, ако има дело. Никой не ми се обади. Доста време мина и една жена от съда ми се обади по телефона и ми каза, че имам дело след 15 дена и трябва да се прибера в Б.. Звънях на адвоката ми - З. К. тогава и той каза, че няма дело, постоянно ми искаше пари.

Като ми звъннаха от съда аз се върнах в Б., бях на делото. На самото дело мисля, че насрочиха друго дело. Аз бях тук. Като мина делото, казаха че ще има друго дело и ще насрочат дата. Мисля че от съда ме питаха дали пак ще заминавам и аз им казах, че ще пътувам. Казаха, че ще ме уведомят, обаче никой не ме е уведомявал. Чак вече на присъдата, мисля, че бяха минали 4-5 дена, звъннах на адв. З. К.. Тогава той ми каза, че имам присъда.

Упълномощих адв. З. К. още от самото начало, още когато ми връчиха призовка на границата, че трябва да отида в Първо РУП. Постоянно поддържах връзка с адвоката си.

Съдът приключва съдебните прения и дава последна дума на подсъдимия.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ: Не съм виновен, не знаех че парите са фалшиви. Моля да бъда оправдан.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви на страните, че ще произнесе решението си в предвидения от закона срок, за което съгласно чл. 340, ал. 2 от НПК, ще се съобщи писмено на страните.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11.20 часа.

Председател: _____

Секретар: _____